

der også i sundhedsvæsenet, er det vel vanskeligt at forestille sig, at man ikke skulle kunne støtte et forslag af denne kaliber.

Det er interessant – det er selvfølgelig også ganske kort tid efter et valg – at hver gang der kommer et forslag på bordet, kan man stille primært Socialdemokratiet og måske også Det Radikale Venstre spørgsmålet: Hvorfor har I ikke stillet det som forslag i de sidste 9 år, da I sad i regering?

Nu er det selvfølgelig begrænset, hvor længe regeringen kommer til at sidde, men det er et spørgsmål, hvor længe den har tænkt sig at stille det spørgsmål, og hvornår interessen for at samarbejde og lytte til gode ideer fra Socialdemokratiet starter.

Kl. 21.10

Det kan da ikke være rigtigt, at fordi der sidste efterår var nogle forhandlinger om den her sag, hvor Venstre deltog, og der ikke blev fremsat et egentligt lovforslag, at man så mener, Socialdemokratiet ikke kan tillade sig at stille forslag om det her i Folketinget.

Det er en ejendommelig arbejdsform i et parlament, hvor man udmærket ved, at der er en prioriteringstid. Der er en tid for prioriteringer af opgaver, ligesom den nye regering har sat sig nogle mål for at nå en indsats i de første 100 dage eller måske lidt mere – så meget prioritering, at det har været vanskeligt for os andre overhovedet at finde hoved og hale på det, fordi vi ikke har fået mulighed for at diskutere det med regeringen.

Nu kommer vi med et beslutningsforslag på baggrund af nogle forhandlinger, som er ført med de to partier, som sidder i regering, og på baggrund af nogle forhandlinger, som også har været ført med regeringens støtteparti, og så er det lige pludselig ikke tilladt, fordi man ikke stillede det, mens man sad i regering. Det er en underlig facon.

Det er fortsat ekstra tiltrængt med en reform, og vi vil sådan set fastholde, at netop inden regeringens frie valg træder i kraft den 1. juli 2002, vil alle de patienter, der gør, som regeringen ønsker, og vælger en behandling hos en speciallæge eller på et privathospital, hvis ikke de er henvist af deres hjemamt, stå uden beskyttelse.

Som loven er i dag, vil patienter, som selv vælger at blive behandlet hos f.eks. en speciallæge eller på et privathospital, ikke være beskyttet af loven om patientforsikring. Hvis de bliver fejlbehandlet, er de henvist til at rejse en sag ved domstolene. Det er der ikke ret mange, der har

tid eller overskud til, eller ret mange, der gør. Derfor mener vi, at forslaget er hårdt tiltrængt.

Jeg tror, det var en fortalelse, for hr. Jørgen Winther rettede det senere til at blive til måneder, da hr. Jørgen Winther sagde, at der ikke ville gå mange år, før forslaget kom. Men jeg går ud fra, at det var en fortalelse for måneder.

Det er en ærlig sag, at det, der forgår i politik, er prioriteringer. Prioriteringer er vigtige at foretage. På mig virker det, som om regeringen og Dansk Folkeparti har foretaget den prioritering, at når man har fundet 1,5 mia. kr. til ventelisterne på nogle specielt udvalgte operationer, har man sådan set løst de værste problemer i sygehusvæsenet. Det vil tiden selvfølgelig vise om man har. Det vil vi tillade os at sætte et spørgsmålstegn ved. Men man skal ikke tro, at fordi man har fundet de her 1,5 mia. kr. til det, har man så løst alle problemer – slet ikke på det her felt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er såmænd bare en lille kort replik til hr. Kramer Mikkelsen.

Selvfulgelig kan Socialdemokratiet tillade sig at komme med et forslag. Det er da klart. Det, vi bare i vores lille baghjerne undrer os over, er, hvorfor man ikke, da man har haft regeringsapparatet i så mange år, har fået embedsmændene til at lave de forskellige konkrete udformninger, kommet med et lovforslag, fundet en finansiering for det osv. Det er en tanke og sådan en lille forundring, vi har lov til at have. Det synes jeg er meget fint, for vi har gennem masser af år diskuteret det.

Angående hvornår vi kom med det: Det, jeg sagde, og det, jeg mener, er, at jeg regner med, vi her i sommerens løb uden større problemer kan blive enige med de forskellige partier om en konkret udformning. Jeg tror ikke, der er ret stor forskel. Nu har vi også diskuteret det tidligere.

Det er altså i orden, at Socialdemokratiet kommer med forslaget. Vi kan bare undre os lidt over, hvorfor man ikke før er kommet med noget konkret og har fundet pengene.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu er vi et parti, som sammen med Det Radikale Venstre har siddet i regering i en lang årrække. Der har været nogle prioriteringer, ligesom den nuværende regering har sat sig ned og prioriteret. Sådan har det også været. Der er ingen,